

Feya una nit com la d' avüy y era per cap d any, tot era glassat, en la caba-nya existia un gran piló de fullaraca, lo meu pobre hi obrí un forat, s' hi ficá, y als breus moments se trobava millor que dormint en cent matalassos.

Lo ricatxo habent ben sopat maná que li escalfessin lo llit y se n' hi aná, pero li succehí una cosa rara; no podia dormir de cap de las maneras, sentia un fret inexplicable. Digué á sa muller que li posés més roba al llit, pero com més aumentava 'l pes de las flassadas més sufría, fins que comensá á venirli un petament de dents y un defici com si estigués cobert de glas.

¡Quin recombori en aquella casa! la mestressa corrent d' assí y d' alla sense saber com ferho, al últim exclamá: aixó no pot ser altra cosa sino un cástich porque no volías acullir aquell pobre. Lo marit al sentir tal reconvenció s' esgarri- fía, cridá que immediatament anessin á cercar al pobre vell, lo fessin entrar dins la casa y lo tractessin bé. Un mosso aná á buscarlo, trobantlo dormit com un

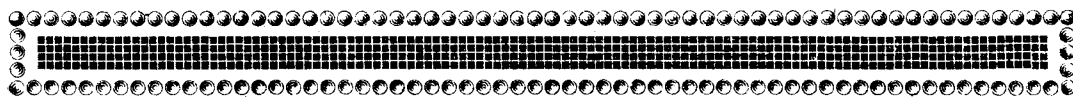
soch, lo despertá dihentli que pujés, ja que l' amo ho manava. Estich molt bé, respongué, grans mercés, res-me falta, diheu al amo que 'l jas es ben tou y ben calent, que li agraeixo molt la caritat. Lo mosso torná la resposta, pero l' amo que s' anava enfredurant cada volta més y ja no savia hont viurer, contestá, al dependent, dígalí que vinga desseguida per l' amor de Deu y dels Sants, que 'm fassi aquest favor. La resposta de l' amo fou trasmesa al pobre y aquest digué: aixó de demanarho per l' amor de Deu es altra cosa; s' alsá y pujá á la habitació del rich.

Volían ferlo sopar, mes lo vellet respongué que no podia sopar duas vegadas en un dia, pero li arreglaren bon llit en una cambra y dormí pacíficament, encara qu' ell preferia lo jas de fullaraca.

Quan lo pobre fou al llit lo fret del amo s' aná calmant, calmant, poch á poquet, fins que 's trobá en estat normal.

May més de la vida li ha pasat á n' aquell rich un fet semblant.

JOSEPH BERGA.

El sigle que sen vá y 'l que vé

EN la divisió purament artificial que s' ha fet del temps, puig aquest es l' eternitat y per lo tant indivisible; ¡un sigle! que 's llarch, y no obstant en la vida de la humanitat, es un período relativament curt.

Servintse les generacions noves dels coneixements de les passades, miréu ab cuanta pausa s' han anat fent els descobriments d' utilitat.

Despedím ab respecte 'l sigle que acaba, porque realment ha sigut fecont en descobriments, en tota classe de ciencias, d' arts y d' industries, arrancant l' home grans secrets á la naturalesa, especialment en el ram d' electricitat: has-

ta tal punt, que sens dupte deixa endarrera els d' altres centuries.

¿Ha prosperat aixís mateix l' estat moral del home? en aquest punt soch pessimista, y 'l meu pessimisme está alguns graus sota zero, puig crech que estém com en alguns sigles enrera.

¿No governan encara en l' individu com en les colectivitats, l' egoisme, l' ambició y demás vicis y passions mesquines? ¿s' ha per ventura abolit encara la guerra, aquest desafio colectiu, y com aquell l' imperi de la rahó de la forsa contra 'l de la forsa de la rahó? ¿de qué ha servit la célebre conferencia de la Haya sobre 'l desarme, ni 'ls concells del